TANYA STEWNEROVÁ

Alea, dievča mora

Veľrybí spev

1. časť

FRAGMENT

Alea, dievča mora (9/1) – Veľrybí spev

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Tanya Stewnerová

Alea, dievča mora (9/1) – Veľrybí spev – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

TANYA STEWNEROVÁ

Alea, dievča mora

Veľrybí spev

1. časť

FRAGMENT

Tanya Stewnerová nezahorela láskou ku knihám na prvý pohľad. Keďže jej učiteľka na základnej škole povedala, že sa pravdepodobne nikdy nenaučí správne písať a čítať, vášeň k písaniu sa v nej prebudila pomerne neskoro, okolo desiateho roku života. Odvtedy však príbehy priam chrlí.

Narodila sa v roku 1974, vyštudovala literárnu vedu a niekoľko rokov pracovala ako prekladateľka a lektorka. Okrem toho sa naplno venovala spisovateľskej činnosti. Jej detská séria o Lili Vetroplaške a trilógia o elfoch sa stali bestsellermi nielen v Nemecku, ale aj v mnohých iných krajinách.

Tanya Stewnerová: *Alea Aquarius 9, Teil 1: Der Gesang der Wale*

© Verlag Friedrich Oetinger GmbH, 2023
Text © Tanya Stewner, 2023
Illustrations © Claudia Carls, 2023
Translation © Zora Sadloňová, 2025
Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2025

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa. Vyťažovanie textu a dát z tejto publikácie v zmysle čl. 4 smernice 2019/790 EÚ je zakázané.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-4443-0
ISBN e-knihy 978-80-566-5583-2 (1. zverejnenie, 2026) (Pdf)
ISBN e-knihy 978-80-566-5597-9 (1. zverejnenie, 2026) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-566-5598-6 (1. zverejnenie, 2026) (mobi)

Obsah

List od autorky 7

Doma 11

Vlk 27

Smršť šípov 42

Sušienkové nebo 48

Misaki 62

Veľrybie volanie 78

Greceri 85

Citadela 93

Anjeli smrti 105

Láska magických bytostí 115

Modrá 129

Ekologická katastrofa 140

Vina 150

Rodinná návšteva 157

Čarovný plášť 167

Playlist 172

Plán 183

Calling you out 196

Komickí čudáci 206

Spojenectvo 213

Dôstojnosť 224

Poľovné psy 229

Generálka 240

Concerto per l'ambiente 248

Taurus 259

List od autorky

Milé čitateľky, milí čitatelia,
možno sa čudujete, prečo deviaty diel knihy vychádza v dvoch častiach, keďže niečo také som ešte nikdy neurobila. Píšem Vám teda list, aby som to vysvetlila.

Keď som sa po dokončení ôsmeho zväzku chcela vrátiť k písaniu, bohužiaľ som ochorela. Celú zimu som sa cítila veľmi zle, preto som sa dlhé mesiace nemohla knihe venovať. Časový plán deviateho pokračovania totálne zlyhal, a hoci sa môj zdravotný stav začal začiatkom roka opäť zlepšovať, nebolo v mojich silách odovzdať rukopis v pôvodnom termíne koncom mája. *Veľrybí spev* patrí k najobsiahlejším zväzkom celej série a na takú hrubú knihu treba jednoducho čas. A aby mohla vyjsť tradične v októbri, rukopis musí byť hotový v máji. Rozmýšľala som, čo s tým. Bolo by mi veľmi ľúto, keby som Vás v októbri nechala s prázdnymi rukami, bez novej knižky.

V nijakom prípade som nechcela deviaty diel skrátiť alebo, naopak, urobiť z neho dva, pretože príbeh je vystavaný tak, že sa nedá rozdeliť do dvoch samostatných kníh. S pracovníkmi vydavateľstva Oetinger sme dali hlavy dokopy a nakoniec nám napadlo rozdeliť ho na dve časti.

Prvú časť práve držíte v rukách a som veľmi rada, že sa ju podarilo vydať vo zvyčajnom čase. Na druhej práve pracujem a verím, že na jej vydanie nebudete čakať ďalší rok.

Dúfam, že rozdelenie knihy bolo dobrým kompromisom. Je to síce celé trochu nezvyčajné, ale aspoň nemusíte na pokračovanie príbehu čakať dlhšie než inokedy a jeho dej sa zároveň plynulo odvíja.

A tak mi zostáva len zaželať Vám veľa zábavy pri čítaní.

Prajem Vám dobré vlny, moji milí!
Vaša Tanya

Alea odrazu zacítila v pľúcach bodavú bolesť. „Z tých sudov niečo vytieklo do vody!“ zakašlala. V ústach mala ostrú kovovú pachuť.
Lennox ju odtiahol o kúsok ďalej.
Nato sa prepla do elvarionského nastavenia a zrazu mala celkom jasné myšlienky a dokázala celú situáciu rýchlo zanalyzovať so všetkými detailmi.
„Musíme sa dostať hore na loď, odkiaľ tie sudy zhadzujú,“ vysúkala zo seba. Jedna jej časť sa síce chcela čo najrýchlejšie vybrať k informačným stĺpom, aby mohla na ne napísať varovanie pred jedovatým odpadom, väčšia časť sa však chcela postarať o to, aby sa do mora nedostali ďalšie sudy. „Musíme tých ľudí zastaviť,“ zastonala a uvedomila si, ako ťažko sa jej dýcha. Jed jej nezadržateľne prenikal cez žiabre do tela…

Doma

Alea stála na prove *Crucis*. Prastará plachetnica tíško zastonala, akoby mala radosť, že sa jej vrátila posádka, a dala to najavo blaženým povzdychom. Alfa cru boli konečne späť na palube. Mala pocit, že boli preč celú večnosť – v Sankt Goarshausene, v Benátkach a na všetkých ďalších potulkách. Teraz sa však začínala ďalšia kapitola ich cesty.

Crucis na nich čakala dobre skrytá v malom prístave blízko Ríma medzi rustikálnymi rybárskymi loďami a elegantnými katamaranmi. Alfa cru sa na loď vrátili len pred niekoľkými minútami. Predtým prešli v „požičanom" modrom kombi polovicu Talianska. Auto, o ktoré sa im postarala Siska, už v tejto chvíli stálo na parkovisku miestnej autopožičovne. Jednoducho ho tam odstavili a do malého prístavu sa presunuli pešo. Len čo zbadali *Crucis,* rozbehli sa a s nespútanou radosťou vyliezli po rebríku hore na palubu. Keď Alea hneď po Tess preliezla zábradlie a zhodila z chrbta ťažký batoh, zaplavil ju nádherný, ako pierko ľahký pocit šťastia. Dôverne známa

vôňa dreva a zvuk vŕzgajúcej palubovky pod nohami, tiché špliechanie vĺn o trup tela… Tu na *Crucis* boli doma.

Alea hneď bežala na provu. Milovala ten pocit, keď stála na lodi celkom vpredu a pozorovala more. Teraz sa však otočila k zadnej časti, lebo sa jej zdalo nádherné sledovať členov posádky, ako sa vracajú domov.

Ben Libra, ich kapitán a pevná skala, práve vkročil na kapitánsky mostík a rukou akoby na pozdrav prešiel po veľkom drevenom kormidle. Keď sa s pôžitkom zhlboka nadýchol a nasal do seba vôňu dôverne známeho miesta, pery sa mu roztiahli do širokého úsmevu. Alea si pomyslela, že na palube *Crucis* vyzerajú všetci vždy o niečo šťastnejší než kdekoľvek inde. Najmä Ben. Celý žiaril a Alea ho bez akéhokoľvek ostychu pozorovala. Bol dohneda opálený, mal živé modré oči a dokonalý rockový účes, ktorý vďaka vetru a vode vyzeral tak dobre, že by s ním mohol byť na titulnej strane ktoréhokoľvek časopisu o plachtení. No predovšetkým žiaril.

Nevyzerali vlastne všetci podobne nadšene? Alea prebehla po nich pohľadom. Tess Taurus, francúzska pirátska princezná, práve zametala palubu starou cirokovou metlou, a napriek tomu, že sa pritom musela zohnúť a čierne dredy jej padali do tváre, držanie jej tela prezrádzalo hrdosť a nepoddajnosť. Áno, aj Tess žiarila. Alein úsmev sa ešte prehĺbil, keď na jej pleci zbadala malú bacuľatú čajku – tetu Hildegardu.

Vták vykúzlil Tess na perách široký úsmev, pretože priletel hneď po ich príchode na loď, akoby sa nemohol dočkať okamihu, keď si sadne na plece svojho najobľúbenejšieho človeka.

Keď Alea kĺzala pohľadom ďalej, rozbúchalo sa jej srdce. Tam vzadu bol Lennox a práve kontroloval celú loď, či sa na nej nenachádza niečo nebezpečné. Lennox Scorpius bol jej priateľ, jej *boyfriend,* do ktorého bola aj po všetkých spoločne prežitých dobrodružstvách stále zaľúbená až po uši. Mal na sebe čiernu koženú bundu, tmavé vlasy mu splývali hlboko do čela a azúrovomodré oči žiarili na všetky strany. Alea by sa naňho najradšej ešte nejaký čas len tak dívala, no jej pozornosť upútalo niečo iné.

Samuel Draco, najmladší člen partie, stál uprostred paluby. Bol bosý a na hlave sa mu skvel nový pirátsky klobúk, spod ktorého mu vykúkala neskrotná ryšavá hriva. Šibalskú pehavú tvár si opieral o hlavný sťažeň, ktorého sa dotýkal rukami, a Alea ho počula hovoriť: „Ahoj, ty pôvabná kráska! Drevená kráska. Pôvabné drevo!“ Zjavne mal na mysli *Crucis.* „Benátky boli parádička, ale niet na svete krajšieho miesta, než je tvoja paluba, to je bez debaty. Si moja veranda mora, ty moja plachetnička *Crucička,* lono môjho dobrodružného srdca, bezpečný prístav v búrkach života…“

Vtom mu od Tess priletelo zaucho. „Najmä sa tej lode teraz nespýtaj, či vlastne vie, že si do nej po uši zaľúbený!“

Sammymu pomykalo kútikmi úst. Očividne mal práve to v pláne. „No dobre, dobre," bránil sa s úsmevom. Potom sa obrátil k čajke. „To nie je fér!" zvolal bezprostredne. „Teta Hildegarda tu na teba čakala a pravdepodobne sedela celé dni na stožiari a vyzerala ťa. Kde je však Hrčka?" Hrčka Povozník bol tuleň krúžkovaný, ktorého Sammy zachránil v Nórsku pred smrťou a odvtedy sa stal jeho vrúcne milovaným zvieracím kamarátom.

Sammy sa pustil sťažňa, s túžobným výrazom podišiel k zábradliu a vytiahol z vrecka nohavíc píšťalku – magickú píšťalku zo sveta morských ľudí, ktorou mohol privolať svojho osobného tuleňa. Fúkol do nej a z píšťalky vyšiel vysoký tón.

Hneď sa ozvalo utrápené zavzdychanie. Darkonka Siska mala neuveriteľne citlivý sluch a prenikavé, ostré zvuky ju doslova boleli.

Sammy sa strhol. „Au, to ma veľmi mrzí! Vôbec som si neuvedomil, že tu stojíš."

Siska iba mávla rukou, tvár však mala ešte vždy stiahnutú do bolestivej grimasy.

„Už nikdy píšťalku nepoužijem, keď budeš nablízku, Siska Sista." Sammy sa neprítomne zadíval na more. „Sme na palube minimálne desať minút, a Hrčka sa ešte neobjavila!"

„Doteraz sa vždy vrátila," upokojovala ho Alea. „Skôr či neskôr sa ukáže."

„No dobre.“ Sammy si odfúkol ryšavý prameň z tváre. Vlasy mal už také dlhé, že by si mohol zapletať vrkoč. „Najlepší možný scenár udalostí je vždy ten najpravdepodobnejší, preto ako najlepšie možné predpokladám to najpravdepodobnejšie: Hrčka sa čoskoro vráti.“

Tess vyvrátila oči dohora a vrátila sa k zametaniu paluby. Ben sa na kapitánskom mostíku zahĺbil do lodného denníka a Lennox sa obratne a s ľahkosťou vyšplhal hore na sťažeň – asi sa chcel rozhliadnuť, kde by mohli byť rušičky, zameriavače a podobné prístroje. Predsa len, mali nepriateľov a človek nikdy nevie…

Alea podišla k Siske, ktorá si ešte vždy šúchala uši. Darkonka bola vysoká, štíhla a jej pleť čierna ako uhoľ vyzerala v kombinácii so žiarivo svetlými očami priam nadprirodzene.

„Mám ti ukázať salón a kajuty?“ spýtala sa Alea.

Siska okamžite prikývla. Určite sa nemohla dočkať, kedy si bude môcť dôkladne prezrieť loď, o ktorej toľko počula. Alea zamierila k dverám do podpalubia a s kamarátkou v pätách zišla zopár schodov do útrob *Crucis*.

Dolu to bolo naozaj útulné. Po pravej ruke sa nachádzal kuchynský kút so sporákom, skrinky na zásoby a práčka. Po ľavej ruke bola umiestnená miniatúrna kúpeľňa so záchodom, sprchou a s umývadlom. Rovno sa potom pokračovalo do salóna, ktorý pôsobil nesmierne prívetivo – obývací kútik so starým laptopom, hrubý koberec a dve pohovky.

„Fíha," zamrmlala Siska a obzerala sa okolo seba. „*Je to tu coolo*prísne," dodala ešte trochu neohrabane, čo mal byť odkaz na ich interný vtip týkajúci sa Sammyho obľúbeného výrazu *hustodémonskykrutoprísne.*

Alea jej pokus ocenila širokým úsmevom.

„Tu sa človek hneď cíti dobre."

„To teda hej," súhlasila a zaviedla Darkonku cez salón ku kajutám. Naľavo bola kajuta Bena a Sammyho, napravo jej a Tessina. V obidvoch prípadoch šlo o malé miestnosti, kde bolo miesto iba na jednoduché lôžko a vstavané skrinky, tiež maličké, takže v kajutách vládol neprestajný chaos a neporiadok.

Siske sa napriek tomu zdali skvelé. „Vy máte skutočne celú loď sami pre seba. To je neuveriteľné!" Vzápätí trochu previnilým hlasom dodala: „Je tu naozaj veľmi málo miesta a so mnou to tu bude ešte stiesnenejšie."

Alea začula na schodoch do podpalubia kroky. Prichádzali k nim ostatní. „Kde bude vlastne Siska spať?" spýtal sa Sammy a jediným skokom sa premiestnil dolu. Pristál na koberci v salóne vedľa kúpeľne.

„Môžem pokojne spať na podlahe," povedala Siska rozpačito a prekrížila si ruky za svojím neuveriteľne rovným chrbtom. „Pre mňa je to úplne v poriadku."

„To vôbec neprichádza do úvahy!" odporovala Alea. „Dostaneš moje miesto v dievčenskej kajute. Ja budem spať s Lennoxom na gauči." Neušlo jej, ako sa Lennoxovi pri tej predstave rozžiarili oči.

Tess sa, naopak, zatvárila, akoby jej bolo ľúto, že sa Alea sťahuje preč. So Siskou si však dobre rozumela, a tak nakoniec len zašomrala: „*Bien,* pre mňa za mňa."

Sammy pokrčil nosom. „Snehulienka, pri tebe však rozhodne musí zostať nejaké miesto!" pripomenul. „To, že je Lennox tvoj *Yavani,* ešte neznamená, že pri tebe nemôžu spať aj ostatní. Napríklad ja! Mávam v noci veľmi často studené nohy a musím mať možnosť si ich niekde zohriať."

To už všetci stáli v salóne. Lennox Sammymu načúval s hlavou mierne naklonenou na bok.

„Mám to dokonca písomne, že aj napriek veľkej láske Scorpiusa smiem spať so Snehulienkou v posteli!" tvrdil Sammy a odbehol sa pokutrať v chlapčenskej kajute – zjavne niečo hľadal.

Vzápätí sa vrátil do salóna s papierikom v ruke.

„Tretieho júla," prečítal nahlas. „Aj keď bude Alea chodiť s Lennoxom, môžem pri nej spať, a to tak často, ako len budem chcieť. Podpísaný: Samuel Draco."

Tess zastonala.

Alea sa uškrnula.

„Vidíte?" zamával Sammy papierikom. „Mám to písomne! Napísal som to pred mnohými týždňami, keď bol Scorpius na palube nový."

Ben mu jednu šuchol, no smial sa aj on.

„To je veľmi zaujímavé," podotkla Alea a chcela si papierik poriadne pozrieť. „Podaj mi ho," požiadala Sammyho.

Skôr ako jej stihol lístok podať, Lennox mu ho vytrhol z ruky a podal ho Alei.

Sammy sa naňho prekvapene pozrel. „No, Scorpius… neblázni!“

Lennox skrivil ústa.

Alei to docvaklo a vydesene zatvorila oči. Prísaha vládkyni! Použila rozkazovací spôsob, čo znamenalo, že jej Lennox ten papier nielenže chcel podať – on jej ho *musel* podať. Odkedy totiž Alei zložil prísahu vládkyni, musel vždy urobiť presne to, čo prikázala – hoci aj mimovoľne.

Zahryzla si do spodnej pery. Bolo jej hrozne ľúto, že jej tá veta vykĺzla, i keď si predsavzala dávať dobrý pozor na všetko, čo vysloví. Ospravedlňujúco sa na Lennoxa pozrela. „Prepáč.“

To už aj ostatní pochopili, čo sa stalo. Tess niečo zamrmlala a Sammy zašomral: „Táto polovica prísahy je fakt desivá…“ Striasol sa ako mokrý pes. „Sledovanie hororov v strašidelnom zámku je oproti tomu detský čajík.“

Alea si stiesnene zasunula za ucho prameň dlhých tmavých vlasov. Sammy mal pravdu. Táto polovica bola jednoducho hrôzostrašná. A tá druhá – supervlastnosti, ktoré Lennox vďaka prísahe vládkyni získal – predstavovala v takejto chvíli len malú útechu.

Lennox nahlas vydýchol. „Už je to v pohode,“ pokúšal sa zľahčiť situáciu a usmial sa na Aleu svojím láskavým úsmevom. Zjavne rozumel, že je pre ňu ťažké dávať pozor

na každé slovo. Ani ju o to nikdy nežiadal. Sama si aj tak bolestne uvedomovala, že ich vzťah sa môže pre prísahu vládkyni opäť ocitnúť v kríze, ako sa to stalo nedávno.

Ben iba pragmaticky dodal: „Siska dostane Aleino miesto a ty, Sammy, budeš spať so mnou v chlapčenskej kajute. Hotovo."

Sammy pretiahol tvár.

„Nič si z toho nerob." Alea mu položila ruku na plece. „A tu máš – do svojich archívov," povedala a s poďakovaním mu papierik vrátila.

Sammy si ho s hlbokým povzdychom schoval a bez akéhokoľvek ďalšieho komentára zmizol.

Tess pokrčila plecami a obrátila sa k Siske. „Teraz sme kajutové sestry, Sis," skonštatovala s úsmevom.

Siska jej úsmev akosi zvláštne opätovala – pravý kútik sa usmieval, ľavý mala stočený nadol.

„Poď, pokúsime sa tam trochu upratať," navrhla Tess a vzápätí obidve zmizli v dievčenskej kajute.

Lennox s Benom sa pustili do vybaľovania batohov. Alea sa chcela pozrieť za Sammym, a tak opustila salón a nasledovala Draca hore na palubu. Sedel na jednej z debničiek a podľa všetkého nahrával ďalší príspevok do audiodenníka partie. Denník bol niečo ako prerozprávanie ich dobrodružstiev, ktoré Sammy formou hlasových správ zaznamenával pre budúce generácie. Keď si k nemu Alea prisadla, práve vysvetľoval podstatu prísahy vládcovi: „Táto prísaha pochádza z hrozivej dielne

doktora menom Aguilius Orion. Pred rokmi dal dokopy elitnú skupinu morskej polície – asi dva tucty Darkonov, ktorým šéfuje Zeirus. Prinútil ich, aby mu zložili prísahu vernosti. Tajne im pritom podal sérum, ktoré extrémne znásobilo ich silu a urobilo z nich superhrdinov, ktorí však navyše musia urobiť všetko, čo od nich chce. Súčasťou genetickej zmeny je totiž bezvýhradná poslušnosť. Doktor chcel to isté urobiť so Scorpiusom, ten ho však prekabátil a miesto toho zložil prísahu Alei."

Sammy vyhľadal Aleu pohľadom. Pousmiala sa, lebo napriek všetkým problémom s prísahou vládkyni bola, samozrejme, rada, že sa Lennoxovi podarilo urobiť Orionovi čiaru cez rozpočet.

Sammy pokračoval a bez okolkov sa pritom díval na Aleu: „Snehulienka neznáša, že Scorpius musí urobiť všetko, čo mu povie."

Alea automaticky zatvorila ústa, akoby z nich nejako podvedome nechcela vypustiť ani slovo.

Sammy slabo zastonal. „Nedávno došlo v súvislosti s prísahou k veľmi výbušnej situácii: na morskom dne sme natrafili na vodnú pannu Muru…" Zarazil sa a zdalo sa, že si nie je istý, či má pokračovať.

Alea súhlasne prikývla. Malo zmysel zaznamenávať udalosti do denníka partie, hoci niekedy šlo o dosť osobné veci, ktoré by si človek radšej nechal pre seba.

Sammy obozretným hlasom pokračoval: „Mura chcela Aleu pripraviť o život. Lennox Scorpius, Elvarionov

bojovník, urobil, samozrejme, všetko pre to, aby Aleu ochránil, a medzi ním a vodnou pannou sa rozpútal neľútostný boj. Ukázalo sa, že Lennox je vďaka svojim maximalizovaným oblivionským schopnostiam silnejší než Mura a môže ju zabiť. No Alea mu prikázala, aby vodnú pannu pustil – aj keď to nebolo to, čo chcel urobiť Lennox. Vzhľadom na prísahu vládkyni však nemal inú možnosť a musel poslúchnuť."

Alea zatvorila oči, akoby tak mohla uniknúť predstavám zo svojej pamäti, ktoré sa postupne vynárali. Prišlo jej skoro zle, keď si spomenula, ako sa po tom incidente na ňu Lennox hneval. Bol rozčúlený a neskutočne sklamaný, lebo mu sľúbila, že prísahu nikdy nepoužije proti jeho vôli.

Sammy nahrával ďalej. „Práve keď sa Mura chystala vysloviť kliatbu, zasiahol osobne sám princ Cassaras a zabil vodnú pannu šípom." Sammy s každou slabikou hovoril tichším a tichším hlasom. Vtedy bolo preňho strašné to všetko pozorovať. „Keby Cassaras nezareagoval tak rýchlo, ktovie, či by sme neboli všetci prekliati…"

Alea otvorila oči a všimla si, že Sammy zastavil nahrávanie. „Nechcem tým kritizovať tvoje rozhodnutie! Teda to, že Lennox mal Muru pustiť," vysvetlil jej vážne. „Chcel som iba povedať, že môžeme byť veľmi radi, že sa tam Cassaras objavil a urobil to, čo urobil."

Alea si strčila ruky do vreciek nohavíc a opäť pocítila na pleciach celú ťarchu situácie. „Cassaras zobral na seba

to, čo som nechcela, aby vykonal Lennox.“ Na chvíľu zmĺkla a jej posledné slová sa vznášali vo vzduchu s celou svojou závažnosťou. „Nikdy to princovi nezabudnem. A veľa ďalších vecí tiež nie. Bez neho by sme boli…“

„Ryby metajúce sa v mláke,“ doplnil Sammy.

„Čo?“

„Cassaras sa vždy postaral o to, aby sme sa dostali do hlbokej vody a mohli plávať ďalej.“

Jeho prirovnanie vyčarovalo na Aleinej tvári náznak úsmevu.

„Ktorým smerom budeme plávať ďalej, o tom rozhoduješ ty,“ dodal Sammy. „Si Elvarion – vodkyňa detí, čo prežili – a až dosiaľ si sa nikdy nerozhodla zle.“

Tým si nebola istá.

„Priviedla si nás sem. A odtiaľto zvládneme všetko.“

Alea neodpovedala, miesto toho hľadela pred seba do prázdna.

„Musíš o tom premýšľať?“ spýtal sa Sammy, ktorý ju veľmi dobre poznal. Vždy nad všetkým veľa premýšľala a Sammy si asi všimol, že na túto tému sa jej v hlave nazbieralo veľa myšlienok, ktoré musela prebrať.

Hravo doňho strčila. „Je to na mne tak vidieť?“

„Jasné!“ zasmial sa Sammy. „Medzi obočím máš vrásku a to znamená, že musíš ísť rýchlo na provu.“

Nikde sa Alei tak dobre nepremýšľalo ako na prove, lenže v poslednom čase nemala na to príležitosť. „Tak ja radšej pôjdem,“ odvetila, vďačne pohladkala Sammyho po

ruke a pomaly sa vzdialila na predok lode. Bol už večer a na obzore sa črtal červenozlatý západ slnka. Viac ako nebeské predstavenie ju však fascinovali farby mora, ktoré ako Veľrybia pútnička nielen videla, ale tiež rozumela ich posolstvu. More bolo pokojné, prevládala na ňom hlboká studená modrá a na hladine sa do klbiek stáčali iba ojedinelé tvary a farby. Dnes sa toho vo vode veľa nedialo.

V uplynulých dňoch Alea veľa rozmýšľala o svojej úlohe Elvariona a Sammyho poznámka, že sa ešte nikdy nerozhodla zle, ju zasiahla na citlivom mieste. Naozaj to tak bolo? A pokiaľ áno, je namieste tvrdiť, že to v budúcnosti nikdy nebude inak? Na jej pleciach bola taká veľká zodpovednosť, že si nemohla dovoliť urobiť chybu. Nechcela totiž dosiahnuť nič menšie ako záchranu oceánov a ich premenu na miesto vhodné pre život morských detí, ktoré by sa mohli vrátiť do svojej domoviny. Aby to dosiahla, musí zneškodniť vírus doktora Oriona a zničiť sieť grecerov, ktorí ilegálne vyvážajú jedovatý odpad do mora, a zamorujú tak oceány. Morský svet navyše nemôže povstať v celej svojej kráse, pokiaľ ho bude tak veľmi ohrozovať znečistené životné prostredie, ako sa to deje v súčasnosti.

Obrovský rozsah takej úlohy pôsobil stiesňujúco. Skôr ako však mohol nepríjemný pocit Aleu prevalcovať, zhlboka sa nadýchla do brucha, ako ju to naučila Tess, zacítila silu svojho dychu, a zvládla tak svoje myšlienky kontrolovať. Táto metóda jej už niekoľkokrát pomohla

a zafungovala aj tentoraz. Napriek všetkým pochybnostiam o sebe samej niekde v hĺbke duše vedela, že je predurčená byť Elvarionom poslednej generácie. Mala na to všetky predpoklady i zručnosti, a to aj napriek tomu, že to bolo niekedy čertovsky ťažké. Z celého srdca sa chcela pokúsiť svoj osud naplniť. A nebola v tom sama.

Ako na povel začula prichádzať ostatných. Ben, Siska, Lennox a Tess zjavne práve v prístave vypustili odpad a načerpali čistú vodu. Ako dlho tu stáli? Slnko už takmer dokončilo svoje fascinujúce predstavenie. Dvíhal sa vietor.

Lennox podišiel k Alei a pobozkal ju na spánok. „Všetko v poriadku?“

Na chvíľku si oprela čelo o jeho bradu. „Všetko v poriadku,“ odvetila a usmiala sa naňho.

Ben nastavil nos vetru a pozrel hore na starostlivo zvinuté plachty *Crucis*. „Mali by sme odraziť a zakotviť niekde ďalej. Tu v prístave je síce fajn, ale mal by si loď čo najrýchlejšie zamaskovať ropušnicami, Scorpius,“ pozrel na Lennoxa. „No a stáť v prístave so zamaskovanou loďou je nebezpečné, pretože by do nás mohli naraziť iné plavidlá.“

Posádke to bolo úplne jasné. Ben predtým situáciu objasnil pravdepodobne aj Siske, ktorá bola na palube lode prvý raz.

Kapitán dvakrát dupol na drevenú palubu, čo bol pre všetkých v podpalubí signál, aby vyšli hore.